

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj: 66 Sp-866/2026-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Mirni Jakovac, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Hasnije Osmanović iz Zagreba, II. Luka 15, OIB: 44111350077, odlučujući o prijedlogu Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, dana 20. srpnja 2026.,

r i j e š i o j e

Odbija se prijedlog Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Hasnije Osmanović iz Zagreba, II. Luka 15, OIB: 44111350077, podnesen 13. svibnja 2026., kao neosnovan.

Obrazloženje

Ovom sudu je podnesen prijedlog Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Hasnije Osmanović iz Zagreba, II. Luka 15, OIB: 44111350077.

Člankom 79.c. stavak 4. Zakona o stečaju potrošača (Narodne novine, broj 100/15, 67/18 i 36/22, dalje u tekstu: ZSP) propisano je da se smatra da je potrošač suglasan s provedbom postupka jednostavnog stečaja potrošača nad njegovom imovinom ako se potrošač u roku 15 dana od dana dostave poziva na očitovanje ne očituje ili ako dostavi popis imovine, dok je člankom 79.c stavak 5. ZSP-a propisano da se, ako potrošač koji je suglasan s provedbom postupka jednostavnog stečaja nad njegovom imovinom ne podnese popis svoje imovine, smatra da je izjavio da nema imovine iz koje se mogu namirivati njegovi vjerovnici.

Uvidom u prijedlog za provedbu jednostavnog stečaja potrošača, sud je utvrdio da se potrošač nije očitovao nakon primitka poziva Financijske agencije pa se, na temelju članka 79.c stavak 4. ZSP-a, u vezi s člankom 79.c stavak 5. ZSP-a smatra da je suglasan s provedbom postupka jednostavnog stečaja nad njegovom imovinom kao i da je izjavio da nema imovine iz koje se mogu namirivati njegovi vjerovnici.

Uvidom u podatke u Očevidniku koje je Financijska agencija dostavila 20. srpnja 2026. sud je utvrdio da nisu ispunjene pretpostavke propisane člankom 79.a ZSP-a za otvaranje postupka jednostavnog stečaja potrošača nad imovinom potrošača.

Člankom 79.a stavak 2. ZSP-a propisano je da se jednostavni postupak stečaja potrošača može provesti nad imovinom potrošača ako potrošač u Očevidniku Financijske agencije na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja ima jednu ili više upisanih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 2.654,46 eura s osnova glavnice i ako je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

Prema podacima u Očevidniku na dan 20. srpnja 2026. ukupno trajanje neprekinute blokade potrošačevih računa iznosi 4314 dana, a u Očevidniku su upisane osnove:

- UP/I-363-03/2018-10/14584-AKT koju je izdao Grad Zagreb, a podnesena je Financijskoj agenciji 29. srpnja 2024.,
- UP/I-363-03/2023-10/15709 koju je izdao Grad Zagreb, a podnesena je Financijskoj agenciji 16. rujna 2025.,
- Ovr-98573/2024 koju je izdao Općinski građanski sud u Zagrebu, a podnesena je Financijskoj agenciji 28. svibnja 2025.,
- OVRV-9329/18 koju je izdao javni bilježnik Ivan Adžija, a podnesena je Financijskoj agenciji 3. srpnja 2026.,
- Ovr-22879/2024 koju je izdao Općinski građanski sud u Zagrebu, a podnesena je Financijskoj agenciji 25. listopada 2024.,
- UP/I-363-03/2017-10/15659-AKT, koju je izdao Grad Zagreb, a podnesena je Financijskoj agenciji 29. srpnja 2024.,
- Ovr-44548/2023 koju je izdao Općinski građanski sud u Zagrebu, a podnesena je Financijskoj agenciji 17. rujna 2024.,
- UP/I-363-03/2023-12/09623 koju je izdao Grad Zagreb, a podnesena je Financijskoj agenciji 28. veljače 2025.

Sud smatra da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača iz razloga što nije ispunjen uvjet trajanja razdoblja u kojem su gore navedene osnove bile upisane u Očevidnik obzirom se trajanje tog razdoblja ne utvrđuje na temelju trajanja ukupne blokade potrošača po svim osnovama koje su ikada bile upisane u Očevidnik, nego obzirom na trajanje blokade za osnovu za koje je pokrenut postupak jednostavnog stečaja.

Naime, odredba članka 79.a stavak 2. ZSP-a propisuje kumulativne pretpostavke koje moraju biti ispunjenje da bi se nad imovinom potrošača mogao provesti postupak jednostavnog stečaja, a navedeni uvjeti su 1) da ukupan iznos glavnica iz osnova za plaćanje ne smije biti veći od 2.654,46 eura te 2) da navedene osnove moraju biti upisane u Očevidnik najmanje neprekidno tri godine.

Sama okolnost što se radi o kumulativnim pretpostavkama znači da se one odnose na isti objekt, dakle na iste osnove za plaćanje.

U suprotnom slučaju, ako bi sud zauzeo stav da se postojanje prve pretpostavke (ukupna visina iznosa svih glavnica) utvrđuje obzirom na osnovu za plaćanje za koju je predloženo pokretanje postupka stečaja potrošača, a da se druga pretpostavka (razdoblje od tri godine) utvrđuje obzirom na osnove koje nisu predmet ovog postupka, to bi imalo za posljedicu da se potrošača oslobađa od obveze namirenja tražbine koja je predmet postupka jednostavnog stečaja ne zato jer je osnova kojom je utvrđena ta tražbina bila upisana u Očevidniku dulje od tri godine, nego zato jer je u Očevidniku dulje od tri godine bila upisana neka druga osnova, koja više nije upisana u Očevidnik, koja se moguće odnosi i na tražbinu koja je u postupku prisilnog namirenja namirena te koja nije predmet ovog postupka.

Osim toga, obzirom se u postupku jednostavnog stečaja potrošača, za razliku od redovnog postupka stečaja potrošača, potrošač ne oslobađa obveze namirenja svih vjerovnika, nego samo onih vjerovnika čije obveze su nastale na temelju osnova koje su trenutno upisane u Očevidnik, sud smatra da se pretpostavke za oslobođenje od obveze namirenja, a samim time i pretpostavke za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača propisane člankom 79. a stavak 2. ZSP-a, ne mogu utvrđivati na temelju okolnosti koje se odnose na vjerovnike u odnosu na koje potrošač u ovom postupku neće biti oslobođen obveze namirenja tražbine.

U tom smislu valja reći da je smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača osloboditi od dužnosti ispunjenja obveze poštenog potrošača jer su njegove obveze manjeg iznosa, a imovinske prilike nedostatne za ispunjenje tih obveza, zbog čega ta tražbina, iako je manjeg iznosa, nije namirena niti nakon tri godine, pri čemu je zakonodavac zauzeo stav da se tražbinom manjeg iznosa ima smatrati tražbina do 2.654,46 eura, nedostatnom imovinom ona imovina čija vrijednost nije veća od 1.327,23 eura, a razdobljem dostatnim za namirenje tražbine tog manjeg iznosa se ima smatrati razdoblje od najmanje tri godine.

Zbog navedenog, a kako se u postupku jednostavnog stečaja potrošač trajno oslobađa obveze namirenja vjerovnikove tražbine iako istu nije namirio, razdoblje od tri godine jest vrijeme koje je omogućeno vjerovniku da pokuša namiriti svoju tražbinu pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava i tek ako vjerovnik u tome ne uspije, može se smatrati da predmetnu tražbinu niti neće biti moguće namiriti odnosno da trajanje i troškovi postupka njezinog namirenja neće biti razmjerni njezinoj visini, a čime će biti ispunjeni i uvjeti propisani člankom 79. a stavak 2. ZSP-a.

Sud napominje da se vjerovniku ne može uskratiti njegovo pravo da pokuša namiriti svoju tražbinu na zakonitom predmetu prisilnog namirenja (novčana sredstva na računima potrošača), a to pravo mu je omogućeno upravo uvjetom da osnova za plaćanje mora biti najmanje tri godine upisana u Očevidnik.

Stoga, uskraćivanje vjerovnicima primjerenog vremenskog razdoblja za namirenje tražbine svakako bi predstavljalo povredu njihovih prava, diskriminiralo bi vjerovnike tražbina manjeg iznosa u odnosu na ostale vjerovnike, a moglo bi potaknuti i neodgovornost dužnika te stvaranje pogrešnog i pravno neprihvatljivog stava o

nepotrebnosti ispunjenja obveza, što nikako ne bi bilo u skladu s smislom postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Zauzimanje suprotnog stava bi dovelo u pitanje i smisao vođenja sudskih postupaka, obezvrijedilo pruženu pravnu zaštitu te narušilo pravnu sigurnost obzirom bi potrošač imao mogućnost nedugo nakon nastanka obveze ishoditi oslobođenje od dužnosti njezinog ispunjenja jer bi postupak jednostavnog stečaja potrošača mogao biti pokrenut za svaku tražbinu čija visina samostalno ili u zbroju s ostalim upisanim tražbinama nije veća od 2.654,46 eura pa čak i ako bi se radilo o tražbini koja je tek pravomoćno utvrđena, a čime bi sadržajno bila oduzeta pravna snaga i odlukama državnih tijela pa tako i odlukama suda. Naime, u tim situacijama, kada vjerovnik pokrene postupak prisilnog namirenja odmah nakon pravomoćnosti i ovršnosti (sudske) odluke, a Financijska agencija odmah nakon upisa te osnove u Očevidnik pokrene postupak jednostavnog stečaja potrošača, potrošač bi bio oslobođen ispunjenja obveze utvrđene pravomoćnom (sudskom) odlukom nedugo nakon što je ta obveza pravomoćno nastala, a što bi i vođenje sudskih postupaka učinilo besmislenim, što opet, prema stavu suda, nije smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Sud isto tako ukazuje da bi zauzimanje suprotnog stava primoralo vjerovnike da ne pokreću postupke prisilnog namirenja na novčanoj tražbini po računima ovršenika ako, obzirom na prednosni red, nije izvjesno da će namirenje njihove tražbine započeti u roku tri godine, a čime se sadržajno vjerovnike neopravdano ograničava i potencijalno onemogućava u njihovom pravu na prisilno namirenje tražbine. Budući opisano ograničenje/onemogućavanje prava vjerovnika nikako ne može biti smisao ZSP-a, odredbe ZSP-a se moraju tumačiti na način koji sprječava nastanak takvog ograničavanja odnosno povrede prava vjerovnika, a ne na način koji ih uzrokuje.

U konačnici, člankom 79. c stavak 2. ZSP-a je propisano da će Financijska agencija dostaviti poziv potrošaču u roku 30 dana od ispunjenja uvjeta iz članka 79.a stavka 2. ZSP-a protekom tri godine od primitka negativnog očitovanja na poziv za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, rješenja o odbacivanju prijedloga za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, rješenja o odbijanju prijedloga za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača ili rješenja o obustavi jednostavnog postupka stečaja potrošača, dok je člankom 79. c stavak 3. ZSP-a propisano da će Financijska agencija dostaviti poziv potrošaču u roku 30 dana od ispunjenja uvjeta iz članka 79.a stavka 2. ZSP-a protekom tri godine od primitka pravomoćnog rješenja o oslobođenju od preostalih obveza ili pravomoćnog rješenja o uskrati oslobođenja od preostalih obveza u jednostavnom postupku stečaja potrošača.

Navedene odredbe su stupile na snagu naknadno odnosno Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača (Narodne novine, broj: 36/22), a istima je omogućeno neograničeno pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača odnosno postupak jednostavnog stečaja potrošača se može pokrenuti svake tri godine neograničen broj puta.

Stoga, upravo zato jer se postupak jednostavnog stečaja potrošača pokreće kontinuirano svake tri godine, neovisno o ishodu prethodnog postupka jednostavnog stečaja (obustava, odbijen/odbačen prijedlog, otvoren stečaj), a čime se potrošačima omogućuje da svake tri godine iznova budu oslobođeni svih dugova, razdoblje od tri

godine propisano člankom 79.a stavak 2. ZSP-a se treba računati uzimajući u obzir svaku pojedinu osnovu.

Naime, odredba članka 79. c stavak 2. ZSP-a upravo omogućuje potrošaču, koji u trenutku donošenja odluke ne ispunjava uvjet iz članka 79. a stavak 2. ZSP-a u odnosu na određenu osnovu, da naknadno odnosno za tri godine bude oslobođen i obveze utvrđene tom osnovom.

Dakle, smisao navedene odredbe i jest u tome da svaki potrošač u konačnici bude oslobođen svih obveza odnosno da i potrošač koji nije ispunjavao uvjete za oslobođenje od obveza u odnosu na sve ili dio osnova, u narednom postupku (nakon tri godine), bude oslobođen i tih obveza.

Stoga, okolnost što ukupno trajanje blokade potrošačevih računa (na temelju osnova koje su ranije bile upisane u Očevidnik i gore navedenih osnova) iznosi 4314 dana nije odlučna za utvrđenje postojanje pretpostavki iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a.

Slijedom navedenog, budući od dana upisa u Očevidnik osnova koje su predmet ovog postupka pa do dana donošenja ovog rješenja nisu protekle tri godine (najranija osnova je upisana 29. srpnja 2024.), nisu ispunjeni uvjeti za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača propisani člankom 79.a stavak 2. ZSP-a u odnosu na vjerovnike čije tražbine su utvrđene tim osnovama.

Člankom 79.a stavak 3. ZSP-a je propisano da će se jednostavni postupak stečaja potrošača provesti i radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu upisane u Očevidniku ako ih je Financijska agencija brisala iz tog Očevidnika istekom roka prema posebnom zakonu i ako nakon brisanja osnova za plaćanje u Očevidniku nema upisanih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika koje je Financijska agencija brisala s osnove glavnice ne prelaze iznos od 2.654,46 eura/20.000,00 kuna ili ako tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je Financijska agencija brisala iz Očevidnika zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su upisane u tom Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 2.654,46 eura/20.000,00 kuna.

Na temelju podataka iznesenih u podnesku Financijske agencije od 20. srpnja 2026., sud je utvrdio da je Financijska agencija do 20. srpnja 2026. brisala iz Očevidnika osnove kojima su utvrđene glavne tražbine u ukupnom iznosu 2.147,97 eura.

Stoga, obzirom ukupan iznos glavnica tražbina utvrđenih osnovama koje su brisane iz Očevidnika iznosi 2.147,97 eura, nisu ispunjene niti pretpostavke iz članka 79.a stavak 3. ZSP-a za provedbu postupka jednostavnog stečaja potrošača u odnosu na vjerovnike čije tražbine su utvrđene u osnovama koje je Financijska agencija brisala iz Očevidnika.

Slijedom navedenog, obzirom nisu ispunjene pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a i članka 79.a stavak 3. ZSP-a, a postojanje pretpostavki iz članka 79.a stavak

4. ZSP-a nije niti razmatrano jer potrošač nije predložio provedbu stečaja u odnosu na vjerovnike čije tražbine su utvrđene osnovama navedenim u članku 79.a stavak 4. ZSP-a, na temelju članka 79.e stavak 1. ZSP-a, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Sud ukazuje da ova odluka nije prepreka za ponovno pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača u odnosu na gore navedene osnove upisane u Očevidnik ako se naknadno ispune zakonske pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a kao i u odnosu na osnove brisane iz Očevidnika ako se naknadno ispune pretpostavke iz članka 79.a stavak 3. ZSP-a.

U Zagrebu, 20. srpnja 2026.

Sudac
Mirna Jakovac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja pravo na žalbu ima potrošač (članak 79.e stavak 3. ZSP-a).

Žalba se može podnijeti u roku 15 dana od dana dostave ovog rješenja (članak 27. stavak 2. ZSP-a) i podnosi se ovom sudu, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

Smatra se da je dostava rješenja obavljena istekom osmog dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova (članak 25. stavak 2. ZSP-a).

DNA:

1. e-oglasna ploča
2. Potrošač
3. Financijska agencija

Broj zapisa: **9-3088d-2568e**

Kontrolni broj: **0af6a-9de99-b0343**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.